

การพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรม
สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
Development of a Learning Management Model According to the
Multicultural Educational Approach for the Pre-Service Teachers in the Faculty
of Education Phetchabun Rajabhat University

กิตติวิทย์ เดชชวานากร*

Kittiwit Dhedchawanagorn

Received : May 4, 2024

Revised : August 1, 2024

Accepted : August 19, 2024

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรม สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ และ 2) เพื่อศึกษาผลที่เกิดจากการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรม สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาวิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ชั้นปีที่ 2 ในภาคเรียนที่ 2/2566 จำนวน 50 คน ที่อยู่ในช่วงของการออกปฏิบัติการสอนในสาขาวิชาเฉพาะ (SIL2) โดยการเลือกแบบเจาะจง ใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ แบบพรรณนาเชิงวิเคราะห์ เป็นการวิจัยเชิงพหุกรณีศึกษา ใช้วิธีการวิจัยภาคสนาม และเป็นการวิจัยและพัฒนา เครื่องมือที่สำคัญของการวิจัยคือ “ผู้วิจัย” เนื่องจาก การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงพฤติกรรมของนักศึกษาวิชาชีพครูที่เกิดการเรียนรู้หรือเกิดการเปลี่ยนแปลงจากการวิจัยเชิงปฏิบัติการ อย่างไรก็ตามผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือที่เป็นรูปธรรมเพื่อช่วยในการเก็บข้อมูลซึ่งประกอบด้วย แนวคำถามและแนวการสังเกต ข้อมูลที่ได้มานำมาจัดรวบรวมและจำแนกข้อมูลเป็นหมวดหมู่ เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลระดับต่างๆ ของแต่ละประเด็น ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ โดยใช้กระบวนการของการวิจัยเพื่อพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรม ซึ่งใช้แนวคิดทฤษฎีของ Bennett (2007) ในการนำมาผสมผสานกันในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า นักศึกษาวิชาชีพครูที่เข้าร่วมกิจกรรมเชิงปฏิบัติการพหุวัฒนธรรมศึกษา ซึ่งเป็นกิจกรรมแบบ Active learning ที่ใช้หลักการ 4M 1E เพื่อฝึกฝนการคิดวิเคราะห์ และหาข้อสรุปจัดทำบันทึกการเขียนสรุปความรู้หลังการเรียนรู้

*อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

Lecturer in Faculty of Education Phetchabun Rajabhat University(Corresponding Author)

e-mail: kittiwit.dhe@pcru.ac.th

ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ผังความคิด ซึ่งเห็นได้จากการสะท้อนคิดในแต่ละกิจกรรม และ 2) ผลที่เกิดจากการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรม สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ พบว่านักศึกษาวิชาชีพครูที่เข้าร่วมกิจกรรมเชิงปฏิบัติการพหุวัฒนธรรมศึกษาสามารถออกแบบกิจกรรมที่จะช่วยผู้เรียนพัฒนาเจตคติเชิงบวกต่อความหลากหลาย บนฐานความแตกต่างทางวัฒนธรรมได้ โดยเห็นได้จากการที่นักศึกษาวิชาชีพครูสามารถออกแบบการเรียนการสอนหรือได้มีการปรับการเรียนเปลี่ยนการสอนให้สอดคล้องกับบริบทศักยภาพ ความแตกต่างของผู้เรียนจากทุกเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม ภาษา เพศ และชนชั้นทางสังคม

คำสำคัญ : การศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรม / นักศึกษาวิชาชีพครู / การจัดการเรียนรู้

ABSTRACT

The objectives of this research article are 1) to develop a learning management model based on multicultural education guidelines for pre-service teaching Faculty of Education Phetchabun Rajabhat University, and 2) studying the results of learning management according to the multicultural education approach for the pre-service teaches in the Faculty of Education Phetchabun Rajabhat University. The sample group consists of 50 pre-service teachers who are currently studying in their second year in Semester 2/2023, and are in the process of teaching in a specific subject area (SIL2) by purposive selection. Employ descriptive analysis and qualitative research, with a focus on various case studies, field research, and research and development techniques. As this study examines the behavior of teaching students who have gained knowledge or altered their behavior as a result of action research, the “researcher” is a crucial research instrument. In order to examine the data at different levels of each issue, the researcher has employed tangible instruments to assist in data collection, such as questions and observation lines, which will be gathered and categorized. The research results found that 1) to develop a learning management model based on multicultural education guidelines for pre-service teaching Faculty of Education Phetchabun Rajabhat University, employing a research methodology to create a multicultural education-based learning management system that incorporates Bennett (2007) theoretical ideas into the planning of instructional activities. It was discovered that pre-service teaching who took part in the multicultural education workshop, an active learning activity that applies the 4M 1E principles to analyze information, come to conclusions, make notes, and compose knowledge summaries after learning through the use of concept maps, as evidenced by reflection in each task, helped the students learn these skills, and 2) studying the results of learning management according to the multicultural education approach for the pre-service teaches in

the Faculty of Education Phetchabun Rajabhat University, it has been discovered that pre-service teachers who take part in workshops on intercultural education are able to create activities that support students in forming good attitudes about diversity based on cultural differences. This is evident from the pre-service to accommodate pupils of different racial, religious, cultural, linguistic, gender, and socioeconomic backgrounds, educators can modify their lesson plans or implement modifications to their current ones.

Keywords : Multicultural Education / Pre-Service Teaches / Learning Management

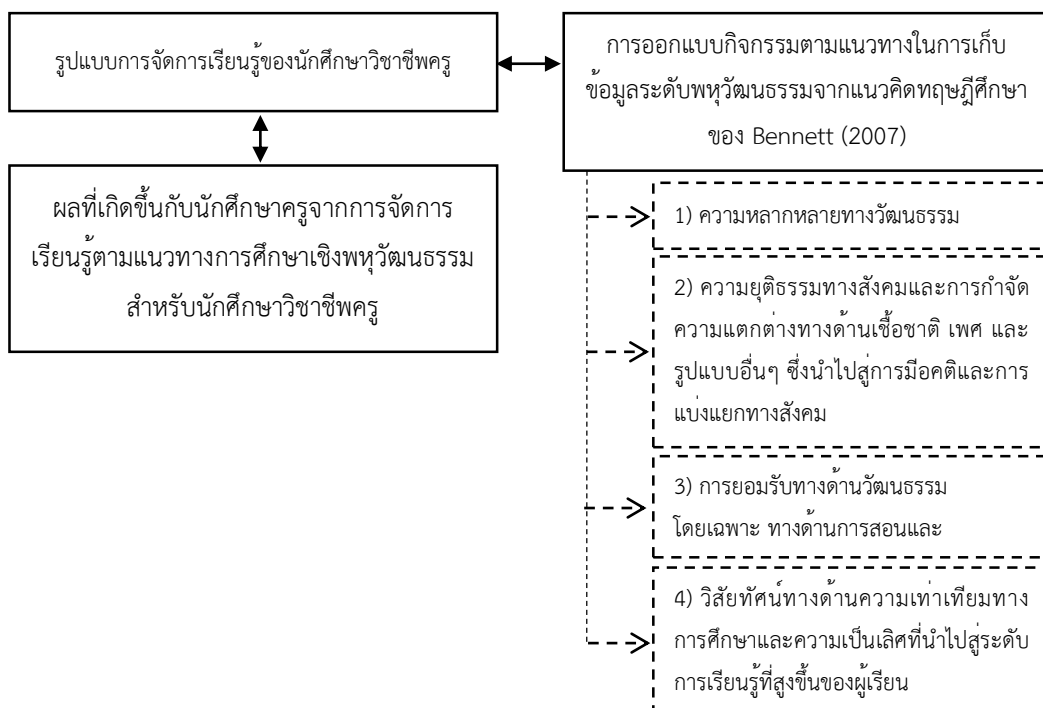
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความสำคัญและเป้าหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู ตามแนวทางการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรม เป็นแนวคิดที่เริ่มจากการให้ความสำคัญต่อผู้เรียนทุกคนในชั้นเรียน โดยครูผู้สอนจะต้องจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีลักษณะของความเท่าเทียมกันทางการศึกษา โดยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองไปในแนวทางที่ดีที่สุด ซึ่งความสำคัญและเป้าหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรม นับว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะนำสถาบันการศึกษาให้เปลี่ยนแปลงไปสู่การจัดสภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่แสดงถึงความเท่าเทียมกัน โดยที่ไม่ได้มุ่งไปที่ตัวแปรตัวใดตัวหนึ่ง แต่สถาบัน การศึกษาต้องมีการปฏิรูปการจัดการศึกษาในลักษณะองค์รวม และมีการเปลี่ยนแปลงตลอดทั้งหลักสูตร อีกทั้งเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่อง โดยมีเป้าหมายของความเป็นเลิศคือ ความเท่าเทียมกันทางการศึกษา ขจัดการแบ่งแยกทางด้านเชื้อชาติ ศาสนา ภาษา วัฒนธรรม อายุ เพศ และชนชั้นทางสังคม ที่จะส่งผลถึงความเป็นสังคมแห่งพหุวัฒนธรรม (Dhedchawanagon, 2023)

สถาบันการศึกษาที่มีลักษณะของความเป็นพหุวัฒนธรรม จึงหมายถึงกลุ่มคนหรือกลุ่มนักเรียน นักศึกษาที่มีความหลากหลายไม่ว่าจะเป็นด้านเชื้อชาติ ศาสนา ภาษา อายุ เพศ และชนชั้นทางสังคม รวมถึงประเพณี วัฒนธรรมการปฏิบัติที่มีความแตกต่างกัน ที่มาจากกระบวนการคิดและสัญลักษณ์ที่เกิดจากการสร้างของวัฒนธรรม รวมถึงปัจจัยทางศาสนา เชื้อชาติ ภาษา อายุ เพศ ชนชั้นทางสังคม และการศึกษา ซึ่งเป็นตัวกำหนดให้บุคคลมีความคิดความเชื่อ ความรู้สึก และการกระทำในลักษณะที่แตกต่างกันออกไป (Naowabud, 2014) ทั้งนี้ ในบริบทของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ นักศึกษาวิชาชีพครูส่วนใหญ่มาจากหลากหลายที่มาต่างชุมชน สิ่งที่เห็นได้ชัดคือการไม่มีปฏิสัมพันธ์กันในด้านสังคมมากเท่าที่ควร อาทิเช่น นักศึกษาชาติพันธุ์ม้งและชาติพันธุ์กะเหรี่ยง จะถูกล้อเลียนทางภาษาพูด รวมถึงชาติพันธุ์ฮกกร หรือเนียบกุล ซึ่งคือกลุ่มชาติพันธุ์กลุ่มหนึ่งที่ใช้ภาษามอญโบราณ ที่อยู่บนภูเขาแถบแม่น้ำป่าสักในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์ มักจะถูกล้อเลียนเรื่องสีผิวที่ค่อนข้างดำ และลักษณะของดวงตาที่กลมโตกว่าคนทั่วไป รวมทั้งนักศึกษาที่มีความหลากหลายทางเพศก็ถูกตีตราด้วยเช่นกัน ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่นักศึกษาวิชาชีพครูซึ่งถือว่าเป็นสมาชิกในมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์และชุมชน จะต้องเรียนรู้ถึงระเบียบแบบแผนที่ควรประพฤติปฏิบัติหรือควรละเว้นตามมารยาทของกันและกันในแต่ละชุมชน ซึ่งเราไม่อาจจะปฏิเสธได้เลยว่า มนุษย์เป็นสัตว์สังคมที่จำเป็นต้องอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม ดังนั้นในแต่ละสังคม ไม่ว่าจะเป็นภายในโรงเรียนหรือชุมชน จึงต้องมีกำหนดให้มีระเบียบ

แบบแผนในการประพฤติและปฏิบัติต่อกันระหว่างคนในชุมชนด้วยกันและคนต่างชุมชน เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อหลีกเลี่ยงความขัดแย้งที่จะเกิดขึ้น และนำมาซึ่งความสงบเรียบร้อยของการอยู่ร่วมกันท่ามกลางความหลากหลายทั้งด้านเชื้อชาติ วิถีชีวิต ความเชื่อ ศาสนา และประเพณี (Banks, 2007)

ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู ตามแนวทางการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรม ที่ซึ่งเป็นการจัดการศึกษาที่มุ่งให้ทุกคนยอมรับและเห็นคุณค่าในวัฒนธรรมตนเอง รวมถึงวัฒนธรรมอื่นๆ ที่มีความแตกต่างจากวัฒนธรรมของตน จนนำไปสู่ความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมตนเอง และความภาคภูมิใจที่ได้เรียนรู้วัฒนธรรมอื่นๆ ด้วยเช่นกัน รวมทั้งเป็นการรู้จักการเลือกใช้ความรู้ให้เกิดความเหมาะสมตามบทบาทของตนเอง ดังนั้น จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าสถาบันการศึกษาทุกแห่งจำเป็นต้องมีการจัดการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบทของนักศึกษาวิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ที่เป็นกลุ่มนักศึกษาวิชาชีพครูที่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ วัฒนธรรม ภาษา เพศ ชนชั้นทางสังคม ศาสนา หรือข้อแตกต่างด้านอื่นๆ โดยมีลักษณะเฉพาะทางวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของตนเองที่แตกต่างกัน ดังนั้นนักศึกษาวิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ถือว่าเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้บนพื้นฐานของความแตกต่างและหลากหลายทางชาติพันธุ์ วัฒนธรรม ภาษา เพศ ชนชั้นทางสังคม ศาสนา หรือข้อแตกต่างด้านอื่นๆ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยแนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรม (Multicultural Education) เพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน ในช่วงของการออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ในพื้นที่ที่เป็นลักษณะพหุวัฒนธรรมดังกล่าว การจัดการศึกษาในสถานศึกษาจะต้องเป็นกระบวนการที่ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และชุมชนเข้าใจ ยอมรับความแตกต่างของเด็กและเยาวชนต่างวัฒนธรรม เคารพสิทธิของแต่ละบุคคล กำหนดหลักสูตรและจัดการเรียนการสอน หรือจัดกิจกรรมสนับสนุนการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการเสริมสร้างความเข้าใจที่ดีต่อกัน ที่สอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียนที่มีความแตกต่างกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Reisberg, 2008) โดยผู้วิจัยประยุกต์ใช้แนวคิดทฤษฎีของ Bennett (2007) ในการนำมาผสมผสานกันในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้เข้าใจถึงการศึกษาพหุวัฒนธรรมในพื้นที่สถาบัน การศึกษาในมิติของประเด็นการศึกษาของการจัดการเรียนรู้เพื่อการยอมรับ การเคารพในความต่างของผู้เรียน และการลดอคติในห้องเรียนพหุวัฒนธรรม เป็นกรอบในการดำเนินการวิจัย ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบการวิจัย/พัฒนา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
2. เพื่อศึกษาผลที่เกิดจากการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรม สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

วิธีดำเนินการวิจัย

ขอบเขตของโครงการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการศึกษา ดังนี้

- 1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาวิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ชั้นปีที่ 2 ในภาคเรียนที่ 2/2566 จำนวน 50 คน ที่อยู่ในช่วงของการออกปฏิบัติการสอนในสาขาวิชาเฉพาะ (SIL2) โดยเลือกแบบเจาะจง ซึ่งผู้วิจัยเป็นอาจารย์นิเทศการสอน
- 2) ขอบเขตด้านเนื้อหา เป็นการศึกษาชีวิตของพหุวัฒนธรรมศึกษา ตามแนวคิดรูปแบบการจัดการเรียนรู้พหุวัฒนธรรมของ Bennett (2007) ซึ่งครอบคลุมประเด็นต่างๆ หลากหลายด้วยกันคือ (1) ความหลากหลายทางวัฒนธรรม (2) ความยุติธรรมทางสังคมและการกำจัดความแตกต่างทางด้านเชื้อชาติ เพศและรูปแบบอื่นๆ ซึ่งนำไปสู่การมีอคติและการแบ่งแยกทางสังคม (3) การยอมรับทางด้านวัฒนธรรม โดยเฉพาะ

ทางการสอนและกระบวนการเรียนรู้ และ (4) วิสัยทัศน์ทางด้านความเท่าเทียมทางการศึกษาและความเป็นเลิศที่นำไปสู่ระดับการเรียนรู้ที่สูงขึ้นของผู้เรียน

วิธีการดำเนินงานวิจัย

วิธีวิทยา/การศึกษาใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) แบบพรรณนาเชิงวิเคราะห์ (Analytical descriptive method) เป็นการวิจัยเชิงพหุกรณีศึกษา (Multicast Study) โดยใช้วิธีการวิจัยภาคสนาม การสังเกต การสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่มและเป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยใช้กระบวนการของการวิจัยเพื่อสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1) ศึกษาจากเอกสาร (Documentary Research) ได้แก่ หนังสือ วิทยานิพนธ์ บทความวิชาการ รายงานการวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความรู้แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการอธิบายเกี่ยวกับการจัดการศึกษา พหุวัฒนธรรมศึกษา ที่ส่งผลกระทบต่อกระบวนการสร้างรูปแบบการจัดการศึกษาตามแนวคิดพหุวัฒนธรรมศึกษา ซึ่งทำให้ได้ฐานคิดในการศึกษาเรื่องการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาครู ตามแนวทางการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรม

2) การเก็บข้อมูลจากภาคสนาม (Field Research) ในการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามนั้น เป็นการเก็บข้อมูลจากแหล่งปฐมภูมิและเป็นการศึกษาจากพื้นที่ที่ใช้ในการศึกษา ผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บข้อมูลหลายวิธีร่วมกัน โดยคำนึงถึงวิธีที่จะเข้าถึงข้อมูลให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดคือ เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ทั้งนี้ผู้วิจัยใช้เวลาในการเก็บข้อมูลเป็น 3 ระยะดังนี้

ระยะที่ 1 ดำเนินการทำกิจกรรมเวทีเสวนา เพื่อศึกษาถึงภูมิหลังของนักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มดังกล่าว และมีการบรรยายพูดคุยถึงความรู้ความเข้าใจเรื่องพหุวัฒนธรรมศึกษา โดยระยะการวิจัยตั้งแต่เดือนธันวาคม 2566 ถึง มกราคม 2567 ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการจัดทำกิจกรรมเวทีเสวนากับนักศึกษาวิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ชั้นปีที่ 2 จำนวน 6 สาขาวิชาคือ พลศึกษา ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ พลศึกษา และวิทยาศาสตร์ทั่วไป ในภาคเรียนที่ 2/2566 จำนวน 50 คน ในวันที่ 23 ธันวาคม พ.ศ. 2566 วันอาทิตย์ที่ 7 มกราคม พ.ศ. 2567 และวันอาทิตย์ที่ 14 มกราคม พ.ศ. 2567 สถานที่ทำกิจกรรมคือห้องประชุมคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภูมิหลังของนักศึกษาวิชาชีพครูทั้ง 50 คน ข้อค้นพบที่ได้จากกระบวนการดำเนินกิจกรรมเวทีเสวนาในการแลกเปลี่ยนสะท้อนคิด และทำกิจกรรม “ฉันคือใคร?” ที่เลี้ยงทีมวิจัยแบ่งกลุ่มนักศึกษาวิชาชีพครูเพื่อทำการ Focus Group โดยเริ่มต้นจากการให้สมาชิกแต่ละคนแนะนำตนเอง เพื่อสร้างความคุ้นเคยละลายพฤติกรรมของแต่ละคน จากนั้นที่เลี้ยงทีมวิจัยประจำกลุ่มแนะนำตนเองโดยการเชื่อมโยงความหลากหลายในเรื่องราวของบริบทพหุวัฒนธรรม และชวนพูดคุยแลกเปลี่ยนในบริบทชุมชนของนักศึกษาวิชาชีพครู แล้วจึงให้นักศึกษาวิชาชีพครู

แนะนำตนเองอีกครั้งในบริบทพหุวัฒนธรรม จากนั้นผู้วิจัยแจกแบบสอบถามในการสำรวจประวัติส่วนตัว ข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษาวิชาชีพครู และความคิดเห็นเกี่ยวกับความหลากหลายของนักเรียนในชั้นเรียน

ระยะที่ 2 ดำเนินการทํากิจกรรม Workshop จำนวน 3 กิจกรรม ตามแผนงาน กิจกรรมปฏิบัติการพหุวัฒนธรรมศึกษากับนักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มเป้าหมาย โดยระยะการวิจัยอยู่ช่วงภายใน เดือนกุมภาพันธ์ 2567

ระยะที่ 3 กิจกรรมการพัฒนาารูปแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู ตามแนวทางการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรม

3) การเก็บข้อมูล ผู้วิจัยเตรียมเครื่องมือที่จะใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ การเตรียม กิจกรรมเชิงปฏิบัติการพหุวัฒนธรรมศึกษา แนวคำถามเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก/เชิงลึก (In-depth Interview) และการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) โดยอาศัยแนวคำถามที่กำหนด ประเด็นไว้ล่วงหน้าและพัฒนาให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา ใช้วิธีบันทึกเทปเพื่อความสะดวกในการ สัมภาษณ์และการให้ได้ข้อมูลอย่างครบถ้วน โดยระยะการวิจัยอยู่ช่วงภายในเดือนมีนาคม 2567

4) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา นักวิจัยฐานะเป็นเครื่องมือวิจัย (Researcher as research instrument) ในงานศึกษาวิจัยครั้งนี้ ดังนั้นเครื่องมือที่สำคัญของการวิจัยคือ “ผู้วิจัย” เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษถึงพฤติกรรมของนักศึกษาวิชาชีพครูที่เกดการเรียนรู้หรือเกิดการเปลี่ยนแปลงจากการวิจัยเชิง ปฏิบัติการพหุวัฒนธรรมศึกษาในการพัฒนาารูปแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู ตามแนวทาง การศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรม ดังนั้นการเข้าถึงข้อมูลให้ได้มากที่สุดจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่จะให้ผู้วิจัย สามารถจัดระบบ วิเคราะห์/ตีความ วิพากษ์/วิจารณ์ ทำการเชื่อมโยงความสัมพันธ์กับประเด็นศึกษาด้วยตัวของ ผู้วิจัยบนฐานคิดทางทฤษฎี อย่างไรก็ตามผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือที่เป็นรูปธรรม เพื่อช่วยในการเก็บข้อมูลซึ่ง ประกอบด้วยเครื่องมือดังต่อไปนี้

(1) แนวคำถามและแนวการสังเกต เป็นแนวคำถามและแนวการสังเกตที่ผู้วิจัยจะ ได้รู้ถึงภูมิหลังของนักศึกษาวิชาชีพครูและพฤติกรรมขณะทำการจัดการเรียนการสอนว่ามีการพัฒนาของการ เรียนรู้หรือเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างไรจากการผ่านกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการตามวัตถุประสงค์ของ การศึกษา

(2) เครื่องเทปอัดเสียง การสัมภาษณ์ทุกครั้งใช้เทปบันทึกเสียงในการสนทนาโดย จะทำการขออนุญาตและชี้แจงให้ผู้ให้ข้อมูลเข้าใจก่อนการสัมภาษณ์

(3) สมุดบันทึก ผู้วิจัยใช้ในการจดบันทึกย่อสำหรับบางประเด็นที่ใช้ในการ สัมภาษณ์เพิ่มเติมจากข้อมูลที่ได้ขณะสัมภาษณ์ เพื่อให้การสัมภาษณ์เป็นไปอย่างราบรื่นและได้ข้อมูลครบถ้วน ผู้วิจัยทำการนำเทปสัมภาษณ์มาถอดความอย่างละเอียดเพื่อจัดหมวดหมู่และวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังใช้การจดบันทึกข้อมูลในกรณีที่ผู้ให้ข้อมูลไม่อนุญาตให้ใช้เครื่องบันทึกเสียงในการบันทึกข้อมูล ที่ได้จากการสังเกตบริบทต่างๆ

5) การวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อทำให้การศึกษานี้เข้าใจต่อปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างแท้จริงและสามารถนำมาเป็นข้อสรุปเชิงทฤษฎีในเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู ตามแนวทางการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรม ข้อมูลที่ได้มามีจำนวนมากจึงต้องพยายามจัดรวบรวมและจำแนกข้อมูลเป็นหมวดหมู่ เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลระดับต่างๆ ของแต่ละประเด็นการศึกษาที่สัมพันธ์เชื่อมโยงกันระดับปัจเจกบุคคล ระดับนโยบายมหาวิทยาลัยและโรงเรียนของการจัดการศึกษา ทำการวิพากษ์วิจารณ์/ตรวจสอบหรือโต้แย้งจากมุมมองที่หลากหลาย เพื่อช่วยให้เกิดประเด็นที่แตกต่างกันไปในหลากหลายแง่มุมมากขึ้น และทำความเข้าใจกับมุมมองที่แตกต่างกันที่มีต่อประเด็นศึกษา

สรุปผลการวิจัย

1. รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู คณะครู ศาสตราจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ผู้วิจัยในฐานะอาจารย์ผู้สอนได้ดำเนินการวิจัยตามแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พหุวัฒนธรรมศึกษาของ “Bennett” ที่ครอบคลุมประเด็นต่างๆ หลากหลายด้วยกัน เพื่อนำมาสู่ข้อค้นพบในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรม วัฒนธรรม สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู คณะครู ศาสตราจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 1 โดยสามารถสรุปประเด็นสำคัญของผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการเก็บข้อมูลเป็น 3 ระยะได้ดังนี้

ระยะที่ 1 ดำเนินการทำกิจกรรมเวทีเสวนา เพื่อศึกษาถึงภูมิหลังของนักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มดังกล่าว และมีการบรรยายพูดคุยถึงความรู้ความเข้าใจเรื่องพหุวัฒนธรรมศึกษา

ซึ่งผลการดำเนินกิจกรรมพบว่ากิจกรรม “ฉันคือใคร?” ทำให้ทราบภูมิหลังของนักศึกษาวิชาชีพครูในบริบทพหุวัฒนธรรม และนักศึกษาวิชาชีพครูได้เผยอัตลักษณ์ของตนในขณะที่ดำเนินกิจกรรม ในส่วนของแบบสอบถามข้อมูลนักศึกษาครู ก็ทำให้ได้ทราบประวัติส่วนตัว ข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษาวิชาชีพครูว่ามีภูมิสำเนาจากที่ใด และได้ทราบความคิดเห็นมุมมองเกี่ยวกับห้องเรียนพหุวัฒนธรรมของนักศึกษาวิชาชีพครูว่าหมายถึงการที่มีนักเรียนในห้องเรียนแตกต่างหลากหลายทางการใช้ภาษาพูด วิถีชีวิต เพศชาติพันธุ์ ฯลฯ หลังจากนั้นนักศึกษาวิชาชีพครูที่ผู้วิจัยเลือกแบบเจาะจงทั้ง 50 คน เข้าร่วมกิจกรรมในครั้งต่อไป

ระยะที่ 2 ดำเนินการทำกิจกรรม Workshop จำนวน 3 กิจกรรม ตามแผนงานกิจกรรมปฏิบัติการพหุวัฒนธรรมศึกษากับนักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มเป้าหมาย

Workshop 1 : การสร้าง Cultural Understanding and Knowledge โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ นักศึกษาวิชาชีพครูชนวนวัยที่จะเรียนรู้วัฒนธรรมที่แตกต่างของผู้เรียน และเพื่อให้ นักศึกษาวิชาชีพครูรู้ถึง วัฒนธรรมที่หลากหลายของผู้เรียน ตลอดจนเพื่อให้ นักศึกษาวิชาชีพครูนำความรู้ทางวัฒนธรรมของผู้เรียนเข้ามาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมใช้เป็นกรณีศึกษา ซึ่งให้นักศึกษาวิชาชีพครูดูคลิปวิดีโอโรงเรียนแห่งหนึ่งที่มีนักเรียนส่วนมากเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ ไม่ว่าจะเป็นกระเหรี่ยง ม้ง เย้า ลาหู่ และชนพื้นถิ่นดั้งเดิมที่สถานศึกษาตั้งอยู่ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ในส่วนโรงเรียนแห่งที่สองนักเรียนส่วนมากเป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนแห่งหนึ่งของจังหวัดเชียงใหม่ ให้นักศึกษาวิชาชีพครูช่วยกันแก้ไขปัญหาว่าจะสอน

เด็กอย่างไรให้เข้าใจและตั้งอยู่บนฐานทางวัฒนธรรมของผู้เรียน ให้ช่วยกันระดมความคิด 1 ชั่วโมง แล้วเขียนลงในชาร์ตและนำเสนอ หลังจากนั้นวิทยากรชวนพูดคุยแลกเปลี่ยน เพื่อให้เห็นความสำคัญของการมีทักษะทาง Cultural Understanding หลังจากนั้นให้ระดมความคิดอีกครั้ง และเขียนชาร์ตใหม่เพื่อทดสอบความเข้าใจของผู้เรียนว่านักศึกษาวิชาชีพครูได้คำนึงถึง Cultural Understanding อย่างไร

ผลการดำเนินกิจกรรมพบว่า กรณีศึกษาทั้ง 2 โรงเรียน นักศึกษาวิชาชีพครูแลกเปลี่ยนพูดคุยถึงประเด็นการจัดการเรียนการสอนตามแบบเรียนของการจัดการศึกษาในปัจจุบันว่ามีหลายข้อมูลตามสถานศึกษาที่ทำให้เกิดความไม่เหมือนกันและเป็นการกดทับของคนที่มีพื้นฐานมาจากความแตกต่างหลากหลายอย่างไม่ยุติธรรม เช่น โรงเรียนแห่งหนึ่งที่หนึ่งที่มีนักเรียนส่วนมากเป็นกลุ่มชาติพันธุ์กระเหรี่ยง ม้ง เย้า และลาหู่ ที่โดยส่วนมากนับถือศาสนาคริสต์ จะต้องทำกิจกรรมสวดมนต์หน้าเสาธงตอนเช้าอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และกิจกรรมส่วนใหญ่ของโรงเรียนมักจะเกี่ยวข้องกับประเพณีและวัฒนธรรมทางด้านศาสนาพุทธเป็นส่วนใหญ่ ประเพณีและวัฒนธรรมของของกลุ่มชาติพันธุ์อื่นๆ ในโรงเรียน ไม่ได้ถูกหยิบยกและให้ความสำคัญใดๆ หรือแม้กระทั่งการแต่งกายด้วยชุดพื้นเมืองทุกวันศุกร์ ก็ยังเป็นชุดพื้นเมืองของชนพื้นถิ่นดั้งเดิมที่สถานศึกษาตั้งอยู่ โดยไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนชาติพันธุ์ต่างๆ ได้แต่งชุดประจำกลุ่มชาติพันธุ์ของตนเอง ในส่วนของโรงเรียนแห่งที่สองที่มีนักเรียนส่วนมากเป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยจัดให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียนรวมในห้องเรียนเดียวกันกับเด็กปกติ ซึ่งเป็นการจัดการศึกษาที่มุ่งให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษและเด็กปกติได้เรียนรวมกัน แต่กลับพบว่าครูผู้สอนยึดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบด้านเดียว ไม่มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างยืดหยุ่น ที่สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามสภาพความพิการและความสามารถในการเรียนรู้ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่ต่างกัน การจัดการศึกษาจึงไม่ส่งผลดีหลายประการ เนื่องจากการไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับเพื่อนที่ต่างกันไป ทั้งนี้ จากกรณีศึกษาทั้ง 2 โรงเรียน นักศึกษาวิชาชีพครูสะท้อนให้เห็นถึงการที่จะเข้าใจในวัฒนธรรมของนักเรียนที่มีความหลากหลายโดยครูผู้สอนใช้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน ผ่านชุดข้อมูลของแบบเรียนในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องศึกษาข้อมูลเพิ่มเติม โดยการสนทนารายละเอียดของนักเรียนในแต่ละวัฒนธรรมที่หลากหลาย ตลอดจนการทำความเข้าใจในวัฒนธรรมที่หลากหลาย เพื่อนำมาบูรณาการกับการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ อีกทั้งนักศึกษาวิชาชีพครูได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ว่าในความเป็นครูในชั้นเรียนไม่ว่าจะในบริบทในชั้นเรียนหรือนอกชั้นเรียน นักศึกษาวิชาชีพครูควรทำความเข้าใจและให้ความสำคัญในวัฒนธรรมที่มีความต่างของนักเรียนควบคู่ไปกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนด้วย

Workshop 2 : การสร้าง Cultural Sensitivity โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาในประเด็นที่ว่า นักศึกษาวิชาชีพครูมีความอ่อนไหวทางวัฒนธรรม โดยไม่ตอกย้ำปมด้อยในความแตกต่างของผู้เรียน และ นักศึกษาวิชาชีพครูไม่มีอคติทางวัฒนธรรมของผู้เรียนโดยไม่เลือกปฏิบัติต่อความหลากหลายของผู้เรียน อีกทั้ง นักศึกษาวิชาชีพครูได้นำความแตกต่างทางวัฒนธรรมของผู้เรียนมาจัดกระบวนการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์หรือไม่ ซึ่งขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมใช้กรณีศึกษา โดยให้นักศึกษาวิชาชีพครูร่วมแลกเปลี่ยนรูปภาพที่ทำให้เกิดความรู้สึกกดทับด้านวัฒนธรรม โดยเป็นภาพเด็กผิวขาวที่มีคำว่า “beautiful” และเด็กผิวดำมีคำว่า “ugly”

ติดอยู่บนหน้าอกเสื้อ และแบ่งกลุ่มนักศึกษาวิชาวิชาชีพครูออกเป็น 5 กลุ่ม สร้างสถานการณ์สมมติ โดยให้สถานการณ์นักศึกษาวิชาวิชาชีพครูจัดกิจกรรมกีฬาสีและงานประจำปี โดยจะต้องเลือกนักเรียนในการร่วมกิจกรรม ซึ่งเป็นนักเรียนมีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ วัฒนธรรม ศาสนา ภาษา บุคลิกภาพ เพศ รวมทั้งความสัมพันธ์ของครูกับผู้ปกครอง ที่แตกต่างกันให้แต่ละกลุ่ม ผลการดำเนินกิจกรรมพบว่า นักศึกษาวิชาวิชาชีพครูร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในกิจกรรมเรื่องความอ่อนไหวทางวัฒนธรรมที่หลากหลายของนักเรียน นักศึกษาวิชาวิชาชีพครูส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการที่นักศึกษาวิชาวิชาชีพครูจะเกิดความอ่อนไหวทางวัฒนธรรมที่หลากหลายของนักเรียนได้นั้น นักศึกษาวิชาวิชาชีพครูจะต้องเห็นความตระหนักและให้ความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนบนฐานสิทธิทางวัฒนธรรมของนักเรียน ตลอดจนต้องมีความเข้าใจและสนใจที่จะศึกษาหาข้อมูลที่เป็นเรื่องของพหุวัฒนธรรม จึงจะเกิดความอ่อนไหวทางวัฒนธรรมของนักเรียนในห้องเรียนที่มีบริบทเป็นพหุวัฒนธรรม ในการที่จะมองเห็นและไม่เลือกปฏิบัติต่อนักเรียนอย่างเข้าใจในความต่างทางวัฒนธรรมดังกล่าว

Workshop 3 : การสร้าง Cultural Awareness มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ นักศึกษาวิชาวิชาชีพครูได้เรียนรู้บทบาทตนเองว่าควรจะจัดการเรียนการสอนบนฐานของสิทธิทางวัฒนธรรมของผู้เรียนได้อย่างไรบ้าง ซึ่งขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมจะมีคลิปตัวเสียงและภาพของโรงเรียนโงะมาโลลีฮาล่า ซึ่งเป็นคลิปที่ครูผู้สอนมีการจัดการเรียนการสอนโดยการใช้หลักสูตรที่มีการบูรณาการวิถีชีวิตชุมชนเข้ากับนักเรียน โดยเริ่มต้นจากหลักสูตรนำไปสู่กระบวนการเรียนรู้ที่มีวิถีชีวิตและวัฒนธรรม ตลอดจนภูมิปัญญาชุมชนเป็นรากฐาน ผลการดำเนินกิจกรรมพบว่า นักศึกษาวิชาวิชาชีพครูได้เรียนรู้ถึงบทบาทของครูในกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่สามารถสร้างขึ้นได้โดยผ่านกิจกรรมประจำวันของนักเรียน ผ่านวิถีชีวิต การทำงานในชุมชน ผ่านจากปัญหาสถานการณ์จริง ผ่านธรรมชาติ และผ่านจากเรื่องราวใกล้ตัวไปสู่เรื่องราวไกลตัวได้ โดยครูผู้สอนต้องมีความเข้าใจในวัฒนธรรม วิถีชีวิตชุมชนของผู้เรียนเป็นหลัก ซึ่งจากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น นักศึกษาวิชาวิชาชีพมีความเห็นว่าวัฒนธรรมที่ซ่อนในตัวผู้เรียนบางอย่างยากต่อการเข้าถึง และวิถีชีวิตบางวัฒนธรรมของนักเรียน ครูผู้สอนจะต้องใช้เวลาในการทำการเรียนรู้และเข้าใจเป็นอย่างมาก

ระยะที่ 3 กิจกรรมการพัฒนาารูปแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาวิชาวิชาชีพครู ตามแนวทางการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรม

การดำเนินกิจกรรมการพัฒนาารูปแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาวิชาวิชาชีพครู ตามแนวทางการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรม โดยบูรณาการกับรายวิชา คุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณ และจิตวิญญาณความเป็นครู (EDTE 105) ตามแผนการสอนทั้ง 15 สัปดาห์ อาจารย์ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้สอดแทรกตามหัวข้อ/รายละเอียด คือประเด็น (1) ความสำคัญของวิชาชีพครู ที่ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้เรียนและสมาชิกในชุมชน และ (2) การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้และเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง ทั้งนี้กิจกรรมการสอน/วิธีสอน นอกเหนือจากการให้นักศึกษาศึกษาเอกสารคำสอน และเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง และศึกษาค้นคว้าทางอินเทอร์เน็ตจากเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง ผู้สอนยังจัดกิจกรรมแบบ Active learning โดยใช้หลักการ 4M 1E เพื่อฝึกฝนการคิดวิเคราะห์ และหาข้อสรุปจัดทำบันทึกการเขียนสรุปความรู้หลังการเรียนรู้ (Learning Log) ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ผังความคิด (Mind Map)

2. ผลที่เกิดจากการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรม สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

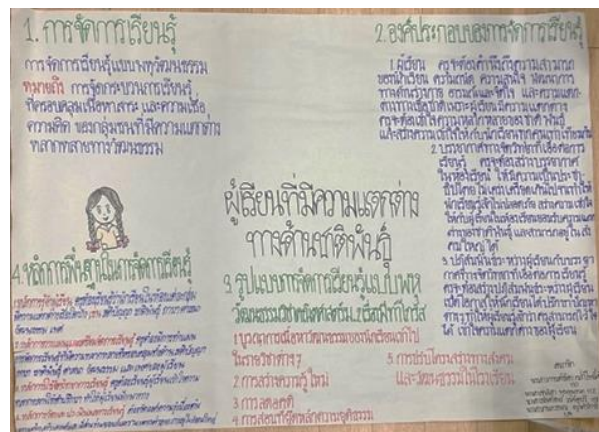
หลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเลือกใช้แนวคิดทฤษฎีของ Bennett (2007) ในการนำมาผสมผสานกันในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย 1) ความหลากหลายทางวัฒนธรรม 2) ความยุติธรรมทางสังคมและการกำจัดความแตกต่างทางด้านเชื้อชาติ เพศ และรูปแบบอื่นๆ ซึ่งนำไปสู่การมีอคติและการแบ่งแยกทางสังคม 3) การยอมรับทางด้านวัฒนธรรม โดยเฉพาะทางด้านการสอนและกระบวนการเรียนรู้ และ 4) วิสัยทัศน์ทางด้านความเท่าเทียมทางการศึกษาและความเป็นเลิศที่นำไปสู่ระดับการเรียนรู้ที่สูงขึ้นของผู้เรียน เพื่อให้เข้าใจถึงการศึกษาพหุวัฒนธรรมในพื้นที่สถาบัน การศึกษาในมิติของประเด็นการศึกษาของการจัดการเรียนรู้เพื่อการยอมรับ การเคารพในความต่างของผู้เรียน และการลดอคติในห้องเรียนพหุวัฒนธรรม การออกแบบกิจกรรมที่จะช่วยผู้เรียนพัฒนาเจตคติเชิงบวกต่อความหลากหลาย บนฐานความแตกต่างทางวัฒนธรรม และช่วยคลี่คลายความเข้าใจผิดที่ยึดติดกับภาพตายตัวฝังลึก และในประเด็นการปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมสถาบันการศึกษาเพื่อเสริมพลังอำนาจของผู้เรียน ตลอดจนการจัดบริบทสิ่งแวดล้อมในสถาบันการศึกษาเพื่อส่งเสริมประสบการณ์ความเสมอภาคระหว่างผู้เรียน และระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ผลที่เกิดจากการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรม สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 2 สามารถสรุปประเด็นสำคัญของผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

1) ความหลากหลายทางวัฒนธรรม: พบว่านักศึกษาวิชาชีพครูออกแบบการจัดการศึกษาที่มีการบูรณาการเนื้อหาและข้อมูลต่างๆ ที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม เป็นข้อมูลและเนื้อหาที่สะท้อนถึงวัฒนธรรมของกลุ่มคนทางสังคม นอกจากนี้การบูรณาการความรู้นั้นเริ่มต้นที่การสร้างให้เกิดความเข้าใจพื้นฐานทางด้านประวัติศาสตร์ของชาติพันธุ์ต่างๆ ในสังคมก่อนเป็นสิ่งแรก แล้วเชื่อมโยงถึงบริบทในห้องเรียน เพื่อสร้างบรรยากาศความเสมอภาค ส่งเสริมเจตคติเชิงบวกให้เกิดขึ้นในห้องเรียนพหุวัฒนธรรม เพื่อให้ผู้เรียนที่มาจากวัฒนธรรมที่แตกต่างกันได้เรียนรู้เรื่องความเสมอภาค ให้การยอมรับกัน อยู่ร่วมกันด้วยความเข้าใจและสันติสุข ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของสังคมที่เปิดกว้างในอนาคต ทั้งนี้บทบาทสำคัญของนักศึกษาวิชาชีพครูสะท้อนให้เห็นว่าได้คำนึงถึงว่าห้องเรียนพหุวัฒนธรรมที่เป็นห้องเรียนที่ผู้เรียนมีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ซึ่งความแตกต่างเหล่านี้อาจทำให้เด็กนักเรียนเกิดความวิตกกังวล มีผลต่อจิตใจ อารมณ์ ตลอดจนการแสดงออก ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนจนกระทั่งถึงบรรยากาศในห้องเรียน นักศึกษาวิชาชีพครูจึงต้องคำนึงถึงหลักในการลดความกังวลของเด็กนักเรียนที่มีความต่างวัฒนธรรมกัน พร้อมกับส่งเสริมให้เด็กนักเรียนสามารถหาทางแก้ไขปัญหาาร่วมกัน อย่างสร้างสรรค์ เพื่อให้เด็กอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุขและสันติท่ามกลางความหลากหลายทางวัฒนธรรม

ภาพที่ 2 การออกแบบการจัดการศึกษานับพื้นฐานความหลากหลายทางวัฒนธรรม

2) ความยุติธรรมทางสังคมและการกำจัดความแตกต่างทางด้านเชื้อชาติ เพศ และรูปแบบอื่นๆ ซึ่งนำไปสู่การมีอคติและการแบ่งแยกทางสังคม : พบว่านักศึกษาวิชาชีพครูออกแบบการจัดการศึกษาที่มีการบูรณาการเนื้อหาและข้อมูลต่างๆ ที่มีความหลากหลายทางด้านเชื้อชาติ เพศ และรูปแบบอื่นๆ โดยการสร้างทัศนคติเชิงบวก ซึ่งในหนึ่งห้องเรียนพหุวัฒนธรรม ผู้สอนจะพบกับความแตกต่างทางด้านเชื้อชาติที่มากกว่า 1 เชื้อชาติและความแตกต่างทางด้านเพศ ที่มีมากกว่าเพศกระแสหลักที่เป็นเพศหญิงและเพศชาย ดังนั้นการออกแบบการจัดการศึกษาห้องเรียนพหุวัฒนธรรมของนักศึกษาวิชาชีพครู จึงสะท้อนให้เห็นว่าครูผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องจะต้องมีส่วนร่วมในการปรับทัศนคติการอยู่ร่วมกันอย่างสันติโดยการส่งเสริมให้เด็กนักเรียนคิดร่วมกันและตระหนักว่าไม่ว่าจะเชื้อชาติและเพศใด ถึงแม้จะมีความแตกต่างกันก็สามารถเป็นเพื่อนกันได้ อยู่ร่วมกัน และประสบความสำเร็จในชีวิตได้เหมือนกัน

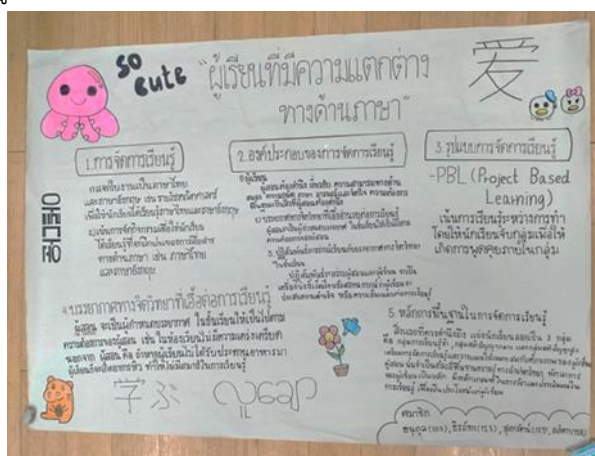

ภาพที่ 3 การออกแบบการจัดการศึกษานับพื้นฐานของความแตกต่างทางด้านชาติพันธุ์

ภาพที่ 4 การออกแบบการจัดการศึกษานพื้นฐานของผู้เรียนที่มีความแตกต่างทางด้านเพศ

3) การยอมรับทางด้านวัฒนธรรม โดยเฉพาะทางด้านการสอนและกระบวนการเรียนรู้: พบว่า นักศึกษาวิชาชีพครูออกแบบการจัดการศึกษาที่มีการบูรณาการเนื้อหาและข้อมูลต่างๆ เพื่อให้เกิดการยอมรับทางด้านวัฒนธรรม โดยการออกแบบในห้องเรียนพหุวัฒนธรรมที่สร้างบรรยากาศที่เต็มไปด้วยความเสมอภาค เพื่อส่งเสริมให้ทุกคนมีสิทธิ เสรีภาพ และมีความสำคัญเท่าเทียมกัน สอดคล้องกับพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2560 ที่กำหนดว่าเด็กและเยาวชนทุกคนมีสิทธิและโอกาสในการมีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียมโดยไม่มีการเลือกปฏิบัติ โดยไม่เป็นธรรม เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ การใช้ภาษาต้องคำนึงถึงความหลากหลาย หรืออย่างน้อยใช้ภาษาที่เป็นสากลที่สุด ในโรงเรียนต้องมีพื้นที่ที่สามารถตอบสนองต่อความหลากหลายของวัฒนธรรม เช่น ห้องปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา รวมถึงกิจกรรมที่ส่งเสริมการแสดงออก โดยต้องคำนึงถึงเอกลักษณ์ของนักเรียน เพื่อให้เด็กมีโอกาสเรียนรู้ซึ่งกันและกันและยอมรับในความแตกต่าง

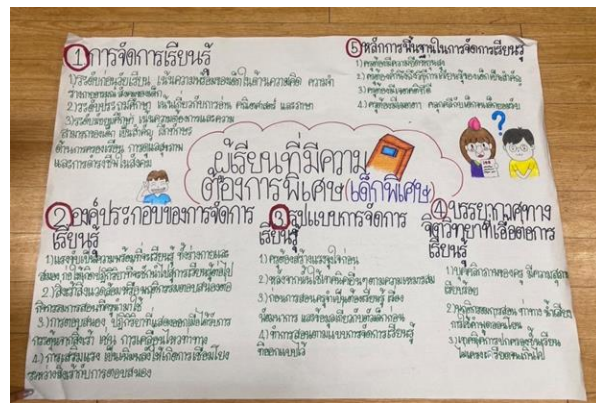

ภาพที่ 5 การออกแบบการจัดการศึกษานพื้นฐานของผู้เรียนที่มีความแตกต่างทางด้านภาษา

ภาพที่ 6 การออกแบบการจัดการศึกษาบนพื้นฐานของผู้เรียนที่มีความแตกต่างทางด้านศาสนา

4) วิสัยทัศน์ทางด้านความเท่าเทียมทางการศึกษาและความเป็นเลิศที่นำไปสู่ระดับการเรียนรู้ที่สูงขึ้นของผู้เรียน: พบว่านักศึกษาวิชาวิชาชีพออกแบบการจัดการศึกษาที่มีการบูรณาการเนื้อหาและข้อมูลต่างๆ เพื่อให้เกิดวิสัยทัศน์ทางด้านความเท่าเทียมทางการศึกษาและความเป็นเลิศที่นำไปสู่ระดับการเรียนรู้ที่สูงขึ้นของผู้เรียน โดยการออกแบบในห้องเรียนพหุวัฒนธรรม นักศึกษาวิชาวิชาชีพให้ความสำคัญในประเด็นที่ว่า ทุกคนควรมีสหสิทธิ์จะเข้าถึงการศึกษาอย่างเสมอหน้ากัน อย่างเช่น การออกแบบการจัดการศึกษาสำหรับกลุ่มเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (กลุ่มเด็กพิการ) ซึ่งในระดับนโยบายจะต้องมีมาตรการช่วยเหลือเด็กและเยาวชนกลุ่มเปราะบาง เพื่อให้เด็กๆ กลุ่มนี้มีโอกาสเรียนรู้เท่ากับคนอื่น เพื่อนำไปสู่ความเท่าเทียมทางการศึกษาและความเป็นเลิศที่นำไปสู่ระดับการเรียนรู้ที่สูงขึ้นของผู้เรียนกลุ่มเด็กพิการ ที่สามารถเข้าถึงการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาแบบเรียนร่วมที่มีคุณภาพ บนพื้นฐานที่เท่าเทียมกับบุคคลอื่นในชุมชนที่ตนอาศัยอยู่

ภาพที่ 7 การออกแบบการจัดการศึกษาบนพื้นฐานของผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ

อภิปรายผลการวิจัย

การเข้าถึงข้อมูลให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดคือ เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมสำหรับนักศึกษาวิชาวิชาชีพ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ และเพื่อศึกษาผลที่เกิดจากการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรม สำหรับนักศึกษาวิชาวิชาชีพ

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ซึ่งผู้วิจัยใช้เวลาในการเก็บข้อมูลเป็น 3 ระยะ พบว่านักศึกษาวิชาชีพครูเกิดความแว่วไฉและตระหนักรู้ต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรม ซึ่งเห็นได้จากการสะท้อนคิดในแต่ละกิจกรรม ที่นักศึกษาวิชาชีพครูให้ความสำคัญประเด็นความหลากหลายในสังคมพหุวัฒนธรรมของไทย นักศึกษาวิชาชีพครูมองเห็นความเท่าเทียมกันทางการศึกษา (Equity Pedagogy) คือการที่นักศึกษาวิชาชีพครูสามารถออกแบบการเรียนการสอนหรือได้มีการปรับการเรียนเปลี่ยนการสอนให้สอดคล้องกับบริบทศักยภาพ ความแตกต่างของผู้เรียนจากทุกเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม ภาษา เพศ และชนชั้นทางสังคม ให้ได้รับการผลักดันให้ประสบความสำเร็จในด้านการเรียน รวมถึงใช้วิธีการสอนหลากหลายรูปแบบที่สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ที่มีความหลากหลายทั้งด้านวัฒนธรรมและชาติพันธุ์ การศึกษาแบบพหุวัฒนธรรมจึงเป็นการจัดการศึกษาที่นักศึกษาวิชาชีพครูมุ่งให้ทุกคนยอมรับและเห็นคุณค่าในวัฒนธรรมตนเองและวัฒนธรรมอื่นๆ ให้ความสำคัญในวัฒนธรรมตนเองและภาคภูมิใจที่ได้เรียนรู้วัฒนธรรมอื่นๆ และรู้จักการเลือกใช้ความรู้ให้เหมาะสม ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

1. ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ พบว่า การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมนั้น เป็นการจัดการศึกษาที่มุ่งให้ทุกคนยอมรับและเห็นคุณค่าในวัฒนธรรมตนเองและวัฒนธรรมอื่นๆ ที่มีความแตกต่างจากวัฒนธรรมของตน ทำให้เกิดความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมตนเองและภาคภูมิใจที่ได้เรียนรู้วัฒนธรรมอื่นๆ ด้วยเช่นกัน และเป็นการรู้จักการเลือกใช้ความรู้ให้เกิดความเหมาะสม ทั้งนี้ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ชุมชน และโรงเรียนพหุวัฒนธรรมทุกโรงเรียนจึงจำเป็นต้องมีการจัดการศึกษาตามแบบแนวคิดพหุวัฒนธรรมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะถ้านักเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาไม่ได้เรียนรู้เรื่องความหลากหลายทางวัฒนธรรมจากกิจกรรมของโรงเรียน ก็สามารถเรียนรู้สิ่งเหล่านี้ได้จากภายนอกในสังคม ซึ่งทุกๆ คนจะได้เรียนรู้กับความหลากหลายของวัฒนธรรมที่มีในสังคม (Bainbridge, Pantaleo & Ellis, 1999) ดังที่นักศึกษาวิชาชีพครูที่เป็นกลุ่มเป้าหมายในการทำวิจัยครั้งนี้ นับเป็นกลุ่มเป้าหมายที่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ และแต่ละกลุ่มชาติพันธุ์ก็มีลักษณะเฉพาะทางวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของตนเองที่ต่างกันไป นักศึกษาวิชาชีพครูจึงตระหนักถึงความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยแนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาแบบพหุวัฒนธรรม (Multicultural Education) เพื่อให้สามารถจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียนที่มีความแตกต่างกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Parekh (2000) พบว่าพหุวัฒนธรรมศึกษา เป็นการจัดการศึกษาที่ขจัดความลำเอียง สร้างเสริมภาพที่จะศึกษามุมมองและวัฒนธรรมที่แตกต่าง สร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้เรียน มีจุดประสงค์ให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกถึงความหลากหลายในวิถีการดำเนินชีวิต ความแตกต่าง ความคิดที่สะท้อนมาจากมุมมองวัฒนธรรมที่แตกต่างหลากหลาย อีกทั้งงานวิจัยของ National Council for the Accreditation of Teacher Education (NCATE) (2002) พบว่าพหุวัฒนธรรมศึกษา เป็นการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับสังคม การเมือง เศรษฐกิจ การศึกษา และประวัติศาสตร์ผ่านการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของเชื้อชาติ ฐานะของครอบครัว เพศ ความสามารถ พิเศษ ภาษา ศาสนา เพศวิถี และลักษณะทางภูมิศาสตร์

จากกรอบแนวคิดในการวิจัย การออกแบบกิจกรรมตามแนวทางในการเก็บข้อมูลระดับพฤติกรรม จากแนวคิดทฤษฎีศึกษาของ Bennett (2007) สะท้อนให้เห็นว่าในปัจจุบันแนวคิดการศึกษาพฤติกรรมในพื้นที่ปฏิบัติการในโรงเรียนมีให้ศึกษาและพบเห็นได้พอสมควร ซึ่งส่วนหนึ่งที่ปรากฏได้สะท้อนข้อจำกัดของแนวคิดนี้ในการปฏิบัติการในพื้นที่โรงเรียน ในมิติของการศึกษากระแสหลักที่บ่มเพาะวัฒนธรรมโรงเรียนที่เป็นระบบราชการอย่างฝังรากลึก แต่อย่างไรก็ตามพบว่ามีงานที่ใช้แนวคิดทฤษฎีวิพากษ์และความเป็นธรรมในการศึกษา ผู้วิจัยได้ข้อค้นพบและเชื่อว่าการจัดหลักสูตรที่คำนึงถึงความต้องการของผู้เรียนในด้านต่างๆ ตามวัฒนธรรมของผู้เรียนนั้น ส่งผลให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จและมีความสุขในการเรียนและการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมอย่างสร้างสรรค์และมีความสุข ในงานวิจัยชิ้นนี้มีการสรุปการศึกษาพฤติกรรมและพฤติกรรมศึกษาว่าคือ การจัดการศึกษาหรือการเรียนการสอนที่มุ่งหวังให้เกิดความเท่าเทียมกันในโอกาสทางการศึกษาของผู้เรียนที่มีความแตกต่างหลากหลาย ตลอดจนเป็นการสร้างผู้เรียนให้เห็นคุณค่าในวัฒนธรรมของตนเองและเคารพให้เกียรติยอมรับความแตกต่างหลากหลายของผู้อื่น เพื่อให้ผู้เรียนอยู่ในสังคมพฤติกรรมได้อย่างมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Roikrong (2010) ที่ศึกษาเรื่องการพัฒนาแนวทางในการจัดการศึกษาในสังคมพฤติกรรมผลการวิจัย พบว่าแนวทางการจัดการศึกษาควรใช้การสร้างเสริมลักษณะพฤติกรรมที่ยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม และแนวทางสร้างสัมพันธ์ไมตรีในมนุษย์ ซึ่งส่งเสริมความเข้าใจ วัฒนธรรมและความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างนักเรียนกลุ่มต่างๆ

2. ผลที่เกิดจากการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษาเชิงพฤติกรรม สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ พบว่านักศึกษาวิชาชีพครูเกิดความแว่วและตระหนักรู้ต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษาเชิงพฤติกรรม ซึ่งจากการสะท้อนคิดในแต่ละกิจกรรม นักศึกษาวิชาชีพครูให้ความสำคัญประเด็นความหลากหลายในสังคมพฤติกรรมของไทย โดยเล็งเห็นความสำคัญและเป้าหมายของการจัดการศึกษาตามแนวทางพฤติกรรม จึงเป็นแนวคิดที่เริ่มจากการให้ความสำคัญต่อผู้เรียนทุกคน โดยต้องจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีลักษณะของความเท่าเทียมกันทางการศึกษา ให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองไปในแนวทางที่ดีที่สุด ซึ่งเป้าหมายของความเป็นเลิศ คือความเท่าเทียมกันทางการศึกษา ขจัดการแบ่งแยก และส่งผลถึงความเป็นสังคมแห่งพฤติกรรม (Bennett, 2007) โดยข้อค้นพบของงานวิจัยที่ได้กล่าวมาแล้ว นักศึกษาวิชาชีพครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา จึงถือว่าเป็นผู้ที่มิบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างเจตคติ ค่านิยมทางเชื้อชาติที่ถูกต้องให้กับนักเรียน โดยผ่านกระบวนการสอนและการกระทำตนเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักเรียน ทั้งนี้ในงานวิจัยชิ้นนี้จึงมุ่งหวังให้เกิดความเท่าเทียมกันในโอกาสทางการศึกษาของผู้เรียนที่มีความแตกต่างหลากหลาย ตลอดจนเป็นการสร้างผู้เรียนให้เห็นคุณค่าในวัฒนธรรมของตนเองและเคารพให้เกียรติยอมรับความแตกต่างหลากหลายของผู้อื่น เพื่อให้ผู้เรียนอยู่ในสังคมพฤติกรรมได้อย่างมีความสุข ผ่านการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการศึกษาเชิงพฤติกรรม สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ดังที่ Randall & Thornton (2001) มีการศึกษาพัฒนาการสอนของครูที่พึงจบการศึกษาพบว่าครูใหม่พยายามเรียนรู้เทคนิควิธีสอน การจัดการเรียนการสอนและเรียนรู้เทคนิคต่างๆ เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียน โดยเปรียบเทียบกับได้จากการมองการจัดการเรียนการสอนเหมือนการเขียน

ตำราปรุงอาหารที่จะมีรายละเอียดในประเด็นปลีกย่อย ซึ่งมีลักษณะการเรียนรู้ที่เป็นการเลียนแบบหรือการทำตามคำแนะนำของบุคคลอื่น ซึ่งไม่ต่างจากนักศึกษาวิชาชีพครูในสังคมไทยที่ส่วนใหญ่ออกแบบการสอนและการเขียนแผนการสอนได้ตามที่เรียนมาในหลักสูตรจากมหาวิทยาลัย หรือตามครูพี่เลี้ยงในโรงเรียนที่ทำได้เป็นตัวอย่างให้นักศึกษาไว้อยู่แล้ว อีกทั้งสอดคล้องกับงานของ Calderhead (1989) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องการผลิตครูตามหลักสูตรของสถาบันการผลิตครู ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาวิชาชีพครูส่วนใหญ่ประสบปัญหาในการออกแบบการสอน เนื่องจากมีความสามารถในการออกแบบการสอนอย่างจำกัด นักศึกษาวิชาชีพครูจึงต้องการการออกแบบการสอนที่เป็นสูตรสำเร็จ เพื่อใช้จัดการเรียนการสอนในทุกชั้นเรียน ทำให้มีการออกแบบการเรียนการสอนที่ยังไม่เหมาะสมและไม่สอดคล้องกับบริบทของชั้นเรียนที่มีความแตกต่างและหลากหลาย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ในส่วนของกระบวนการให้ความรู้ ความเข้าใจ เรื่องพหุวัฒนธรรมศึกษากับนักศึกษาวิชาชีพครู ซึ่งเป็นกิจกรรมเชิงปฏิบัติการ (Work Shop) ควรมีกิจกรรมและระยะเวลาในการดำเนินกิจกรรมเชิงปฏิบัติการ (Work Shop) มากกว่านี้เพื่อได้ข้อมูลในกระบวนการถอดบทเรียนที่ชัดเจนและหลากหลายมิติ
2. สถาบันการศึกษาหรือหน่วยงานผลิตครู หน่วยงานผู้ใช้ครู ครูผู้สอน และนักศึกษาวิชาชีพครู นำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อก่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์ ตลอดจนเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจและสร้างองค์ความรู้ที่จะเป็นฐานสำหรับเชื่อมโยงเครือข่ายการเรียนรู้ การพัฒนาวิชาการ และศึกษาวิจัยต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทิศทางการผลิตครูสู่ห้องเรียนพหุวัฒนธรรมให้กับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาและเป็นการสร้างองค์ความรู้ด้านการจัดศึกษาพหุวัฒนธรรมที่จะเป็นฐานในการปฏิรูปการศึกษาและศึกษาวิจัยต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยได้รับทุนสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ประจำปีงบประมาณ 2567 ประเภททุนอุดหนุนงานวิจัย พัฒนาวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม และได้รับการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จากคณะกรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ รหัสโครงการ PCRU-REC NO. 002/2567

References

- Bank, J. A. (2007). *An introduction to multicultural education*. (2 nd ed.). Boston: University of Washington, Seattle.
- Bainbridge, J. M., Pantaleo, S., & Ellis, M. (1999). Multicultural picture books: Perspectives from Canada. *The Social Studies*, 90(4), 183-188.

- Bennett, C. (2007). **Comprehensive Multicultural Education: Theory and Practice**. Boston: Pearson Education.
- Calderhead, J. (1989). Reflective Teaching and Teacher Education. **Dissertation Abstracts International**, 15(8), 3494.
- Dhedchawanagon, K. (2023, May-August). Development of Bilingual Teaching Models According To Multicultural Education Approaches Using English and Ethnicity Language. **Rajabhat Chiang Mai Research Journal**, 24(2), 32-55. [in Thai]
- Naowabud, R. (2014). **Guidelines for organizing multicultural education: a case study of the Ban Pa La U community of Hua Hin District in Prachuap Khiri Khan Province**. Educational thesis according to the Master of Education degree program Silpakorn University. [in Thai]
- National Council for the Accreditation of Teacher Education (NCATE). (2002). **Professional standards for the accreditation of schools, colleges, and departments of education**. Washington, DC: National Council for the Accreditation of Teacher Education (NCATE).
- Nieto, S. (2012). School Reform and Student Learning: A Multicultural Perspective. In J.A. Banks & C.A.M. Banks (Eds.), **Multicultural Education: Issues and Perspectives**. (pp. 267-283). Hoboken, New Jersey: Wiley.
- Parekh, B. (2000). **Rethinking Multiculturalism: Cultural Diversity and Political Theory**. Cambridge, MA: Harvard University Press.
- Reisberg, M. (2008, Spring). Social/ecological caring with multicultural picture books: Placing pleasure in art education. **Studies in Education**, 49(3), 251-267.
- Roikrong, B. (2010). **Development of guidelines for organizing education in a multicultural society**. Faculty of Education Development Education Chulalongkorn University. [in Thai]
- Randall, M., & Thornton, B. (2001). **Advising and supporting teacher**. New York: Cambridge U.P.